

PREEK DOOR DE WEEK+ n.a.v. zondag 14 maart 2021

Prediker: Wigle Tamboer

Titel: En toen het uur aangebroken was (NBG51)

Bijbeltekst: Lukas 22:14-53 (NBV)

NB. Onderstreep in de lezing wat je met name opvalt/aanspreekt of waarover je vragen hebt en verder wilt doorpraten. Komt straks als vraag terug.

14 Toen het zover was, ging Hij samen met de apostelen aanliggen voor de maaltijd. 15 Hij zei tegen hen: 'Ik heb er hevig naar verlangd dit pesachmaal met jullie te eten voor de tijd van mijn lijden aanbreekt. 16 Want Ik zeg jullie: Ik zal geen pesachmaal meer eten voordat het zijn vervulling heeft gevonden in het koninkrijk van God.' 17 Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en zei: 'Neem deze beker en geef hem aan elkaar door. 18 Want ik zeg jullie: vanaf nu zal ik niet meer drinken van de vrucht van de wijnstok tot het koninkrijk van God gekomen is.' 19 En Hij nam een brood, sprak het dankgebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Dit is mijn lichaam dat voor jullie gegeven wordt. Doe dit, telkens opnieuw, om Mij te gedenken.' 20 Zo nam Hij na de maaltijd ook de beker, en zei: 'Deze beker, die voor jullie wordt uitgegoten, is het nieuwe verbond dat door mijn bloed gesloten wordt. 21 Maar weet wel dat degene die Mij zal uitleveren samen met Mij aan deze tafel aanligt. 22 Want de Mensenzoon moet heengaan zoals het voor Hem bepaald is, maar wee de mens die Hem zal uitleveren.' 23 Ze vroegen zich onder elkaar af wie van hen zo iets zou kunnen doen. 24 Toen ontstond er onder hen onenigheid over de vraag wie van hen de belangrijkste was. 25 Jezus zei tegen hen: 'Vorsten oefenen heerschappij uit over de aan hen onderworpen volken, en wie macht heeft laat zich weldoener noemen. 26 Laat dat bij jullie niet zo zijn! De belangrijkste van jullie moet de minste worden en de leider de dienaar. 27 Want wie is belangrijker, degene die aanligt om te eten of degene die bedient? Is het niet degene die aanligt? Maar Ik ben in jullie midden als iemand die dient. 28 Jullie zijn in al mijn beproevingen steeds bij Mij gebleven. 29 Ik bestem jullie voor het koningschap zoals mijn Vader mij voor het koningschap bestemd heeft: 30 jullie zullen in mijn koninkrijk eten en drinken aan mijn tafel, en zetelen op een troon om recht te spreken over de twaalf stammen van Israël. 31 Simon, Simon, weet dat Satan jullie voor zich heeft opgeëist om jullie als graan te mogen zeven. 32 Maar Ik heb voor je gebeden opdat je geloof niet zou bezwijken. En als jij eenmaal tot inkeer bent gekomen, moet jij je broeders sterken.' 33 Simon antwoordde: 'Heer, ik ben zelfs bereid om met U de gevangenis in te gaan en te sterven.' 34 Maar Jezus zei: 'Ik zeg je, Petrus, deze nacht zal de haan niet kraaien voordat je driemaal geloochend hebt dat je Mij kent.' 35 Daarna zei Hij tegen hen: 'Toen Ik jullie uitzond zonder geldbuidel, reistas en sandalen, kwamen jullie toen iets tekort?' 'Niets!' antwoordden ze. 36 Hij zei: 'Maar wie nu een geldbuidel heeft, moet die meenemen, evenals zijn reistas, en wie er geen heeft moet zijn mantel verkopen en zich een zwaard aanschaffen. 37 Want Ik zeg jullie: wat geschreven staat, moet in Mij tot vervulling komen, namelijk: "Hij werd gerekend tot de wettelozen." Inderdaad, nu wordt voltrokken wat over Mij gezegd is.' 38 Ze zeiden: 'Kijk Heer, hier zijn twee zwaarden.' Maar Hij zei tegen hen: 'Genoeg hierover!' 39 Hij vertrok en ging volgens zijn gewoonte naar de Olijfberg. De leerlingen volgden Hem. 40 Toen Hij daar was aangekomen, zei Hij tegen hen: 'Bid dat jullie niet in beproeving komen.' 41 En Hij liep bij hen weg, tot ongeveer een steenworp ver, en knielde daarna neer om te bidden. Hij bad: 42 'Vader, als U het wilt, neem dan deze beker van Mij weg. Maar laat niet wat Ik wil, maar wat U wilt gebeuren.' 43 Uit de hemel verscheen Hem een engel om Hem kracht te geven. 44 Hij werd overvallen door doodsangst, maar bleef bidden; zijn zweet viel in grote druppels als bloed op de grond. 45 Toen Hij na zijn gebed opstond en terugliep naar de leerlingen, zag Hij dat ze van verdriet in slaap waren gevallen, 46 en Hij zei tegen hen: 'Waarom slapen jullie? Sta op en bid dat jullie niet in beproeving komen.'

47 Terwijl Hij nog sprak, kwam er opeens een horde mensen aan. Voorop liep de man die Judas heette, een van de twaalf; hij ging naar Jezus toe om Hem te kussen. 48 Maar Jezus zei tegen hem: 'Judas, lever je de Mensenzoon uit met een kus?' 49 Toen degenen die bij Hem stonden zagen wat er ging gebeuren, vroegen ze: 'Heer, zullen we er met het zwaard op los slaan?' 50 En een van hen sloeg in op de dienaar van de hogepriester en sloeg hem zijn rechteroor af. 51 Maar Jezus zei: 'Houd daarmee op. Zo is het genoeg!' Hij raakte het oor aan en genas de man. 52 Tegen de hogepriesters en tempelwachters en de oudsten van het volk die op Hem afgekomen waren, zei Hij: 'Als tegen een misdadiger bent u uitgetrokken met zwaarden en knuppels? 53 Dagelijks was Ik bij u in de tempel, en toen hebt u geen vinger naar Me uitgestoken, maar dit is uw uur, het uur van de macht van de duisternis.'

Bijzonderheden

Deze zondag deel 2 in de nieuwe preken serie: Op weg naar Pasen.

Beste kringleden, broeders en zusters in de Heer,

Ons Bijbelgedeelte begint in vers 14 met 'En toen het uur aangebroken was' en eindigt met vers 53 'het uur was van de macht van de duisternis'.

Daartussen liggen de gebeurtenissen zoals beschreven door Lukas.

Het laatste uur had niet had laatste woord: Jezus in Zijn lijden en sterven, waarvan het Avondmaal een heenwijzing was, heeft door Zijn dood en opstanding de macht van de duisternis overwonnen.

Hoe indrukwekkend dat waar Jezus bidt voor Zijn discipelen dat we zullen waken en bidden en de verzoeking zullen doorstaan, alleen Hij dit werkelijk doet:

In vers 44 staat over Jezus: *Hij werd overvallen door doodsangst, maar bleef bidden; zijn zweet viel in grote druppels als bloed op de grond.*

Jezus had als totaal zondeloze nog terug gekund...! Wat een moment (een kairos, zoals Wigle uitlegde) in de geschiedenis van God met de wereld. Ook voor jou, mij, ons het beslissende uur.

Het is goed om 'op weg naar Pasen' daarover en over de consequenties daarvan samen verder te praten.

Neem ook de Preek door de Week bij de hand als voorbereiding op je kring, alsook de video van de Weekinfo. Het helpt ons allemaal in ons op weg zijn naar Pasen!

Een heel gezegende kringbijeenkomst in deze Veertigdagentijd toegewenst.

Een hartelijke zegenroet van het PddW+ team.

MOGELIJKE AANVULLENDE BIJBELLEZINGEN

Matteüs 16:21, Markus 10:45, Johannes 13:14, Johannes 18:37, Hebreeën 12:1-3

ENKELE OPMERKINGEN

Op weg naar Pasen...

Dat betekent... eerst op weg naar Goede Vrijdag.

Eerst het lijden, dan de verheerlijking van de opstanding. Het is precies deze volgorde die steeds weer terugkomt in Jezus' uitleg over Zijn komst in deze wereld.

Niet alleen Lukas, maar ook Matteüs (wiens Evangelie speciaal voor de Joden geschreven was) legt die nadruk. In de wat oudere Bijbels zien we vanaf Matteüs 16 boven verschillende paragrafen staan: eerste aankondiging van het lijden, tweede aankondiging, derde, enz. Je moet die gedeelten maar eens opzoeken.

Bij de eerste aankondiging (Matteüs 16:21) lees je: *van toen af aan begon Jezus Christus zijn discipelen te tonen, dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel lijden van de zijde der oudsten en overpriesters en schriftgeleerden en gedood worden en te derde dagen opgewekt worden*

Het 'van toen af' zou je het eerste moment kunnen noemen van 'De weg naar Pasen' en wel via Goede Vrijdag. Op andere momenten wordt genoemd dat die weg een weg was van Jezus' oog dat gericht was op Jeruzalem.

Gericht was... en gericht moest blijven, steeds weer en steeds weer... Want op die weg zou Jezus vele verleidingen (verzoeken) en afleidingen treffen, van binnen en van buiten.

De eerste verleiding was direct al van binnen, van één van zijn naaste discipelen: Petrus (Matteüs 16:22).

Maar ook al was deze van binnen, het was voor Jezus via Petrus een verleiding van satan zelf (Ga weg achter Mij, satan) en zal Jezus direct herinnerd hebben aan de 3-voudige verleiding van de duivel aan het begin van zijn bediening in Matteüs 4.

Terug naar ons gedeelte in Lukas 22:14-53.

Vers 14 is de titel van de preek en spreekt over het uur dat aangebroken was (NBV wat zwakker: toen het zover was...). Dit uur is het moment waar Jezus' komst om zou draaien. Elders lezen we in Jezus' woorden aan Pilatus: hiertoe ben ik in de wereld gekomen (Johannes 18:37b), met het oog op dit uur, het uur van Goede Vrijdag!

Wigle nam de tijd om dit uur uit te leggen als een kairos: een definitieve gebeurtenis waardoor de wereld nooit meer hetzelfde zou zijn.

Als je Lukas 22:14-53 in 1x leest dan voel je duidelijk de spanning van de verzoeken die Jezus op de hielen volgen op de weg naar Goede Vrijdag.

Overduidelijk is de rol van Judas (een kus en verraad). Subtiel is de rol van Petrus ('ik nooit' en zijn verloochening)

Aan de ene kant noemt Jezus dat Zijn discipelen steeds bij Hem geweest zijn in Zijn verzoeken (vers 28), aan de andere kant laten ze Hem in de steek door in slaap te vallen (vers 45), terwijl Hij hen in vers 41 nog had opgeroepen niet in verzoeking te komen.

De grootste verleiding/verzoeking voor Jezus komt in Gethsemane, de strijd tot zweet en bloedens toe tussen Zijn wil en Gods wil. Hier komt het er op aan in de vervulling van 'de ure' waartoe Hij in de wereld kwam.

Naast het HEIL dat in dit alles in Christus tot ons gekomen is omdat Hij de weg ten volle overwinnend gegaan is zonder te zondigen (dat is heel concreet: zonder toe te geven aan de verleidingen), ging Wigle in op Jezus' voorbeeld voor ons die Hem willen volgen, juist waar het gaat om onze verleidingen/verzoeken/afleidingen. Hij legde een link met 'zelfbeheersing' uit de vrucht van de Geest en verwees naar Hebreeën 12:1-3.

Daarbij onderstreepte hij het belang van Jezus' woorden tijdens het Avondmaal: Doe dit, telkens opnieuw. om Mij te gedenken. Jezus voor ogen hebben (Hem gedenken in Wie Hij is en wat Hij voor ons gedaan heeft) is de enige manier om staande te blijven in onze beproevingen, verleidingen en afleidingen. Laat uw oog daarbij gericht zijn op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof....Hebreeën 12.

Daar wordt gesproken over matheid van ziel / de moed verliezen... Een gesteldheid die we als gelovige misschien niet direct als een verleiding/verzoeking/afleiding zien. Toch wordt deze wel in de context genoemd van Jezus' volharden op de weg naar Goede Vrijdag en het kruis.

De veertigdagentijd is misschien wel de tijd om biddend en worstelend te benutten om 'onze gesteldheid' te onderzoeken. Jezus deed dat ook in de gesprekken tijdens het Avondmaal. Daarom de vraag ook eerlijk in ons midden: Hoe is het 'gesteld' met mij? Hoe vaak stel ik Jezus voor ogen in mijn dagelijks leven? Hoe vaak doe ik telkens opnieuw Hem gedenken?

Mag die vraag ons (zoals ook in de vorige serie) wederom drijven in de armen van God en ons brengen tot de V van verootmoediging aan de voet van het Kruis.

LIEDEREN

Uw naam – Paul Baloche
811 – Witter dan sneeuw
136 – Abba Vader, U alleen

GESPREKSVRAGEN

Onderstaande gespreksvragen zijn bedoeld als een voorzet voor de kringleider. Bekijk welke je kunt gebruiken of kunt aanvullen met vragen die specifiek voor jouw kring of groep belangrijk kunnen zijn.

0. Vertel elkaar wat jij doet in deze Veertigdagentijd, leg daarbij zo mogelijk ook een de link naar het thema van de laatste preek van de vrucht van de Geest: 'zelfbeheersing', dus dat je van bepaalde dingen afziet om meer te kunnen focussen op God.

1. Wissel uit wat jou in de dienst met name aansprak. En welke verandering brengt dit teweeg in jouw eigen geestelijk leven in navolging van Jezus?

Denk daarbij ook aan wat jou in de Bijbeltekst en de preek van zondag opviel en aansprak. Als je daarin hebt ervaren dat de Heer tot je sprak, hoe zou je dan Zijn woord aan jou kunnen samenvatten?

2. Neem tijd om elkaar op te bouwen met het getuigenis van wat de Heer de laatste weken in je leven aan het doen is:

- a. in het lezen van de Bijbel (Woord)
- b. in de omgang met Hem in je gebedsleven (Gebed)
- c. in hoe je bidt en jezelf openstelt naar mensen die Hem nog niet kennen (Zending)
- d. in hoe je bidt voor je mede-geloofsgenoten en hen zoekt te dienen in het geloof (Zorg)
- e. in hoe je tot zegen bent voor je leefomgeving, in de straat en je werk, in je sociale leven (Zegen).

3. Wat heb je onderstreept in de lezing? Deel dat met elkaar.

4. Wat er gebeurt in Gethsemane is ongekend aangrijpend en spannend voor wie begrijpt wat er op het spel stond en hoeveel het kostte. Hoe sta je daarin, hoe bewust ben je daar van?

5. Wigle noemde matheid van de ziel / de moed verliezen een gesteldheid van een gelovige die wordt genoemd in de context van Jezus' volharden op de weg naar het kruis op Goede Vrijdag. Als dat nog niet in vraag 3 naar voren kwam: deel wat hierbij in je naar boven kwam of komt.

6. We vieren Avondmaal als *Heilig Avondmaal* in de setting van de liturgie van de kerk. Hoe zou ons leven anders zijn als we bij elke maaltijd steeds weer stil staan bij het gedenken van Jezus en elke maaltijd een heilig moment wordt? Hoe zie je dat voor je?

7. Jezus moedigt bij het nuttigen van brood en wijn aan dit 'telkens te doen tot Zijn gedachtenis' (NBG51). Reageer op de stelling: door bij elke maaltijd Jezus te gedenken wordt elke maaltijd van een chronos een kairos!

8. Bidt dat u niet in verzoeking komt... Durf je met elkaar de verzoeking te delen waar jij op dit moment last van hebt. Zo ja, neem tijd om persoonlijk voor elkaar te bidden.

GEBEDSSUGGESTIE

Dank Here Jezus dat U de verzoeking weerstond en de wil van God wilde doen. Geef ons ons oog te richten op U om door Uw voorbeeld, Uw genade en de kracht van Uw Geest staande te blijven in onze verzoeken. Dat bidden we U in Uw naam, in Jezus' naam. Amen.

